

Sentència 08-97 DE 20 DE MAIG DE 1997

Ponent : M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: Que el M. Iltre. Tribunal de Corts va dictar Sentència en data 2 de desembre de 1.996 amb la següent part dispositiva: "FALLEM: Que hem de condemnar i condemnem Antoni L.F. com autor responsable del delictes major de desobediència a l'autoritat, amb la concurrència de la circumstància agreujant de reincidència, a la pena de DOS MESOS DE PRESÓ FERMA i al pagament de les despeses processals causades".

II. RESULTANT: Que contra l'esmentada Sentència interposà recurs de Suplicació el Lletrat Jaume SANSA RENÉ en defensa del seu representat Antoni L.F., fonamentat en l'article 3.7 del Decret regulador del recurs de Suplicació de 13 de juliol de 1.990, per indeguda interpretació i aplicació de la norma penal substantiva continguda en l'article 53 del Codi Penal, donada la desproporció de la pena imposada pel Tribunal de Corts en relació a la poca gravetat de la infracció.

L'advocat defensor sosté que: a) el recurrent ha observat generalment un correcte comportament civil i social, tret de la imposició de multes de tràfic, no havent ocasionat mai danys de cap índole per aquesta causa; b) els fets delictius pels quals ha estat condemnat són de poca consideració, donada la curta distància recorreguda amb el vehicle; c) en tot moment el recurrent ha mantingut la seva innocència, afirmant que la seva única intenció era apropar el seu vehicle a un bar situat a sols 25 mts. de casa seva, on l'esperava un amic, i no circular per la via pública; d) es va mostrar totalment penedit de la comissió d'aquest acte, havent manifestat la seva ferma voluntat de no reincidir; e) que només se li coneix un antecedent d'anàloga naturalesa.

Afegeix que tots aquests fets van estar al·legats en la corresponent qualificació provisional i definitiva en la vista per aquesta defensa, en el sentit de demanar que s'imposés al condemnat, donades les circumstàncies, una

pena no superior a nou dies de presó, en atenció a l'article 53 del Codi Penal.

Demana en conseqüència la revocació de la Sentència del M. Iltre. Tribunal de Corts.

III. RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs presentat, subratllant en primer lloc la multireincidència en fets similars de dita persona, la qual ha estat objecte d'altres controls; en segon lloc el total despreci i desconsideració que el recurrent té dels òrgans judicials quan aquests li han imposat retirades del seu permís de conducció, que de forma continua ha anat incomplint, com es pot apreciar en el seu expedient policial i judicial.

Afegeix finalment que les explicacions donades per l'encausat en el present cas no tenen cap lògica per quant si l'esperava el seu company no tenia cap necessitat de moure el seu vehicle uns 25 metres, aturant-lo no per pròpia iniciativa, sinó quan fou controlat per la Policia, explicant aquest que anava a efectuar un viatge de contraban, com fa habitualment.

Per aquests motius el Ministeri Fiscal s'oposà al recurs presentat i demana la confirmació de la Sentència per ser plenament ajustada a dret.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: Que l'article 104 del Codi Penal castiga el qui resisteixi greument o desobeeixi l'autoritat o els seus agents en l'exercici de llurs funcions. El dol consisteix aquí en la consciència d'infringir els valors socials en relació amb un resultat sinó material almenys jurídic, de la mateixa manera que en delictes de comportament tal com la conducció d'un vehicle en estat d'embriaguesa o de detenció d'armes prohibides que no suposen un perjudici als bens o a les persones.

Que el dia 12 d'octubre de 1.996, fou notificada al processat Antoni L.F. una resolució del Secretari d'Estat d'Interior, segons la qual s'acordava la suspensió del permís de conduir d'aquest per un període de 30 dies a comptar de la data de la notificació. L'endemà 13 d'octubre Antoni L.F. fou controlat pels agents de la Policia a Sant Julià de Lòria, conduint un automòbil marca Audi. Va donar explicacions poc creïbles per justificar la seva actuació,

però de tota manera sense conseqüència en la qualificació dels fets.

II. CONSIDERANT: per altra part que, Antoni L.F. fou condemnat anteriorment per Sentència del M. Iltre. Tribunal de Corts de 9 de maig de 1.992 com autor del delictes major d'introducció de la droga cocaïna en mínimes quantitats pel propi consum i per Sentències del Tribunal de Delictes Menors de dates 4 d'agost de 1.992, 28 de maig de 1.993, 23 de novembre de 1.993 i 1 de setembre de 1.994, com autor dels delictes menors, respectivament, de conducció d'automòbil sota la influència de begudes alcohòliques, desobediència lleu a agent de l'autoritat, fugida i conducció d'automòbil sota la influència de begudes alcohòliques i conducció d'automòbil sota la influència de begudes alcohòliques.

Que en conseqüència la pena està proporcionada a la gravetat dels fets delictius. Un tal despreci perllongat a l'autoritat pública mereix una reacció ferma de les autoritats judicials andorranes.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, així com els Usos i Costums i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDIM

1.- Desestimar el recurs de Suplicació interposat per Antoni L.F.

2.- Confirmar íntegrament la Sentència dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en data 2 de desembre de 1.996, en la Causa 202-2/96.

3.- Imposar al recurrent les costes processals devengades.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.